

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1421/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство рада и социјалне политике, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Матић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против става два изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8335/18 од 02.10.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8335/18 од 02.10.2019. године у ставу другом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 303/16 од 12.04.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да му солидарно исплате 215.550,00 динара са затезном каматом на овај износ почев од 21.09.2006. године до исплате. Преко досуђеног износа тужбени захтев је одбијен као превисоко постављен. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да на име трошкова парничног поступка плате 759.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8335/18 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених у делу првог става изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате 215.550,00 динара као и у другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је одлучено о камати, тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате законску затезну камату на износ главног дуга од 215.550,00 динара почев од 28.12.2017. године до исплате, док је у преосталом делу за исплату законске затезне камате на наведени износ за период од 21.09.2006. до 27.12.2017. године тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно плате 234.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену у ставу другом изреке, тужилац је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о камати, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

У овом случају не може се применити члан 403. став 2. ЗПП по коме је ревизија увек дозвољена у случају преиначења јер је у посебној одредби Закона о парничном поступку који регулише право на изјављивање ревизије прописано да се камата не узима у обзир ако не чини главни захтев, као у конкретном случају, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић